

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 8259 van 29 februari 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 26 november 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 augustus 2000 het Rijk binnen en diende op 16 maart 2007 een tweede asielaanvraag in. Op 7 november 2007 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

- 1.2. Het asielrelaas kan als volgt weergegeven worden: *“Volgens uw verklaringen bent u een soenniet van Koerdische origine uit Iran, meer bepaald uit Paveh. Op 17 augustus 2000 diende u in België een eerste asielaanvraag in. Op 24 augustus 2000 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Het Commissariaat-generaal heeft, na een ontvankelijkheidsbeslissing dd. 14 januari 2003, op 14 maart 2003 besloten u niet als vluchteling te erkennen. Op 1 april 2003 diende u hiertegen beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, die echter bij arrest van 10 juli 2003 eveneens besliste u de hoedanigheid van vluchteling niet toe te kennen. Op 15 september 2003 diende u bij de Raad van State een vordering van schorsing van de tenuitvoerlegging in, hetgeen bij arrest werd verworpen op 18 november 2004. Op 16 maart 2007 diende u een nieuwe asielaanvraag in. U verklaarde na uw eerste aanvraag niet naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd. U verklaarde sinds 7 jaar actief sympathisant te zijn van de KDPI (Koerdische Democratische Partij van Iran) in België en regelmatig activiteiten uit te oefenen voor deze partij, zoals het zoeken van zalen voor het houden van bijeenkomsten. U zou een 10-tal maanden geleden een aanvraag hebben ingediend om lid te worden van deze partij, maar zou nog steeds geen antwoord hebben gehad. U verklaarde dat uw moeder in Iran als gevolg van uw activiteiten in België wordt lastiggevallen door de Ettelaat (Ministerie van Informatie). Ook uw broer zou om die reden ontslagen zijn. Uw oom, die uw vrijlating heeft kunnen regelen toen u nog in Iran was door het inleveren van de eigendomsakte van zijn huis als borg, zou deze eigendomsakte nog steeds niet hebben kunnen terugkrijgen. Ook zouden hem vragen zijn gesteld over uw politieke activiteiten. Bij een eventuele terugkeer naar Iran vreest u dat uw leven in gevaar zal zijn als gevolg van uw politiek activisme. U heeft de volgende documenten voorgelegd: uw Iraanse identiteitsen legerkaart, een videofilm van een aantal KDPI-bijeenkomsten in België, een aantal foto's van u met andere KDPI'ers, een verklaring van de Belgische afdeling van de KDPI dd. 8 januari 2007 waarin staat dat u regelmatig deelneemt aan activiteiten van de partij en een verklaring dd. 15 januari 2007 van de Europese verantwoordelijke van de partij waarin vermeld wordt dat u sympathisant van de partij bent en dat uw leven in gevaar is bij een eventuele terugkeer.”*

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003).
3. Het gezag van gewijsde.
- 3.1. De Raad is te dezen niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, gegrond op nieuwe feiten (hoofdzakelijk de politieke activiteiten in België) de beslissing met betrekking tot de eerste aanvraag te beoordelen in beroep. Verzoeker heeft deze beslissing reeds aangevochten met de in de wet voorziene rechtsmiddelen. De Raad is bovendien gebonden door het gezag

van gewijsde van de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen van 10 juli 2003. waarin werd gesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in Iran werd “vervolgd omwille van zijn inzet voor KDPI”.

4. Activiteiten in het gastland.

- 4.1. Verzoekers tweede asielaanvraag is voornamelijk gebaseerd op zijn activiteiten in België.
- 4.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing stelt verkeerdelijk: *“U verklaarde verder ook dat uw activiteiten in België voor het KDPI een verderzetting zijn van de activiteiten in Iran, waar echter geen geloof kan worden aan gehecht. Ook kan worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag met geen woord hebt gerept over KDPI-activiteiten in België (zie gehoorverslagen CGVS en beslissing VBC eerste aanvraag). Nochtans verklaarde u al 7 jaar, dus ongeveer sinds uw aankomst in België, deze activiteiten te hebben gehad (CGVS-gehoorverslag p. 7) en dateren de gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal van eind 2002 en begin 2003 en de beslissing van de Vaste Beroepscommissie van juli 2003.”*
- 4.3. In het eerste verhoor van eind 2002 verklaart verzoeker uitdrukkelijk deel te nemen aan KDPI-activiteiten. Tijdens het tweede verhoor begin 2003 werden geen vragen gesteld rond de activiteiten in België voor de KDPI. Het feitenrelaas van de CGVS-beslissing van 11 maart 2003 eindigt met *“U heeft contact met KDPI in Parijs en woont de voordrachten bij van Khosrow Abdollah, de verantwoordelijke van de KDPI Parijs in Brussel.”* Aldus kan niet gesteld worden dat verzoeker van bij zijn aankomst in België geen politieke interesse vertoonde noch dat hij dit niet kenbaar heeft gemaakt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die dit trouwens heeft opgenomen in het feitenrelaas van de eerste asielaanvraag.
- 4.4. Verzoeker komt bovendien uit een politiek actieve familie, zijn oom aan moeders zijde en een andere oom aan vaders zijde werden tot de doodstraf veroordeeld omwille van hun Koerdische activiteiten. Verzoekers vader was voormalig lid van de partij “Koerdistan vrijheid”. Verzoeker kan mogelijk deelgenomen hebben aan de massa betoging waaraan ook vele niet politiek actieve mensen aanwezig waren die opkwamen voor economische en culturele erkenning. In tegenstelling tot wat beweerd wordt in de bestreden beslissing werd niet gemeend dat verzoeker bedrieglijke verklaringen had afgelegd. In de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen van 10 juli 2003 werd gesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in Iran werd “vervolgd omwille van zijn inzet voor KDPI”. Verzoeker heeft wel van bij zijn aankomst aansluiting gezocht bij de KDPI en is ondertussen lid geworden van deze partij (zie document neergelegd ter terechtzitting).
- 4.5. Verzoeker is sedert zeven jaar in België en komt actief op voor de rechten van de Koerden. De bestreden beslissing stelt dat *“Er moet van worden uitgegaan dat de Iraanse autoriteiten de oppositiegroepen die in het buitenland actief zijn nauwlettend in de gaten houden. Een reëel risico bij een terugkeer naar Iran bestaat er volgens de informatie alleen voor leidende figuren van oppositiegroepen die nadrukkelijk in de openbaarheid treden. U behoort duidelijk niet tot deze laatste groep.”*
- 4.6. Verzoeker is Koerd en toont zijn identiteit en afkomst naar behoren aan met de nodige documenten die niet door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden betwijfeld.

- 4.7. Verweerder maakt het verschil niet tussen de politieke oppositiegroepen en de volksgroepen in Iran, die weliswaar ook politiek kunnen gegroepeerd worden maar zich daarnaast ook op andere wijze kunnen manifesteren. Het antwoorddocument ("IR2007-011w") over de terugkeer van afgewezen asielzoekers moet dan ook samen gelezen worden met het, tevens aan het administratief dossier toegevoegde, "Nederlands ambtsbericht Iran" en de daarin opgenomen verwijzingen onder meer "*Veel aandacht van de autoriteiten in Teheran gaat uit naar de Koerden*" en "*De Iraanse strijdkrachten bewapenen burgers in het noordwesten van Iran om zo een civiel defensieapparaat op te zetten. De gevolgen van de militaire acties in Iraans-Koerdisch gebied en de bewapening van civiele militia's hebben veel Iraanse Koerden doen vluchten.*" Alhoewel geenszins sprake is van een systematische vervolging vinden geregeld intimiderende acties plaats van veiligheidseenheden tegen journalisten en dag- en weekbladen, studenten en sympathisanten en worden bepaalde activisten voor langere tijd incommunicado vastgehouden (Ministerie Buitenlandse Zaken, Nederland, Algemeen ambtsbericht Iran, juni 2007).
- 4.8. Uit het verhoor op het CGVS blijkt dat verzoeker meermaals geconfronteerd werd met voorgaande verklaringen die tegenstrijdig geacht werden maar na toelichting logisch waren of waarvan werd toegegeven dat deze verkeerd gelezen werden (zie p. 10). Verzoeker is geen intellectueel maar werkte in Iran als kleine zelfstandige in een eigen zaak. Hij heeft de vragen over de geschiedenis en de algemene politiek in Noord-Iran, gezien zijn beperkte opleiding, goed beantwoord. Zijn activiteiten in België zijn gedeeltelijk van organisatorische aard, zowel voor kleine evenementen als voor meer internationale gebeurtenissen maar vooral gericht op de culturele erkenning van de Koerden in Iran. Deze acties zijn in de zeven jaar dat hij in België is consistent, regelmatig en komen niet opportunistisch voor (zie ook het verzoekschrift en de opmerkingen van verzoekers advocaat bij het verhoor op het CGVS). De Iraanse overheid via de Iraanse (staats)media wijt de onrustige situatie in Iraans Koerdistan aan 'criminele elementen' en het Iraanse Ministerie van Buitenlandse Zaken beschuldigde de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk van het aanwakkeren van de etnische onrust onder de Koerdische (en Arabische) minderheden. Koerden klagen al langere tijd over de sociaal-economische discriminatie die zij ondervinden, over onvoldoende mogelijkheden voor politieke representatie en eisen meer ruimte voor Koerdische culturele behoeften (zie opnieuw (Ministerie Buitenlandse Zaken, Nederland, Algemeen ambtsbericht Iran, juni 2007). Verzoekers acties moeten ook in dit licht worden gezien.
- 4.9. De verschillende motieven uit asielrelaas van verzoeker zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig doch cumulatief en in samenhang met de situatie in Iran kunnen ze het voordeel van twijfel rechtvaardigen. Het is dan ook in casu aangewezen verzoeker het voordeel van de twijfel te verlenen.
5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij een vrees voor vervolging wegens zijn ras en politieke overtuiging zoals bepaald in art. 1, par. A, al. 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen,

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend en acht door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE.

K. DECLERCK.